

Sedm ukazatelů studentům VOŠMT

Úvahy | 18.10.2012 @ 18.46

Umanul jsem si, že vztyčím několik ukazatelů, které pomohou studentu biblické školy v Kolíně vyhnout se trapasu, zklamání, hořkosti a celkově neuspokojivému dojmu z času, který na škole tráví.

Toto kázání jsem pracovně nazval: Co jsem před biblickou školou nevěděl a co už vím. Přísně se totiž držím jen své vlastní zkušenosti. Ukazatelů je celkem sedm.

1. Nechej prosvítit svůj charakter.

- Charakter není v tom, kolik máš kamarádů, ani v tom, kdo si o Tobě co myslí, ani v tom, jak se umíš chovat, jak jsi slušný. Charakter není ve smyslu pro humor, ani ve Tvém vzhledu, ani ve Tvém ústním projevu. Charakter není ve Tvém jednání. Neboť je mnoho hodných a milých lidí, ale málo věrných a spravedlivých.
- Existují v zásadě dva způsoby myšlení, dvě cesty životem, dva pohyby existence. Rozlišení tkví v sebepoznání, které je totéž, co sebezvolení.
- Když se znám a vím, kdo jsem, potom se sám zároveň volím, protože pokud vím, kdo sem, tak nejsem někým jiným!
- Když se ale neznám a přece žiji ve světě, znamená to, že se nechci znát a nechci se volit. Znamená to, že jsem nenarazil na výzvu rozhodnutí, nebo že jsem na ni narazil a vyhnul jsem se jí. Ne zvolit se, to je ale také volba (Kierkegaard).
- Já Ti ale říkám, že na této škole sám sebe poznáš. Pokud se rozhodneš naplnit Boží vůli, přijdou okamžiky veliké výhně, která Tě bude hrozit popálit. Tu se poznáš a řekneš: Já jsem ten člověk! Já jsem ten muž! Já jsem ten, jehož charakter nestojí za nic. Jsem příliš malý ve své volbě. Potřebuji se přidržet, můj charakter neobstojí a musí být podepřen. Bože, chyt' mě!
- Tvůj charakter bude lepší teprve když poznáš jeho ničemnost.
- Teprve až poznáš, že ani ve Tvých vztazích, ani ve Tvé pozici v církvi, ani ve Tvých známkách a ani ve Tvých skutcích a ani ve Tvém úsměvu, ani ve Tvé službě a ani v ničem jiném není Tvá hodnota, Tvá platnost a Tvá spása, teprve až toto řekneš, teprve tehdy založíš svůj křesťanský charakter. Tehdy totiž naleznáš svou platnost ve vztahu k absolutnímu Bohu, který slyší Tvé vyznání.
- Můj vlastní charakter prošel řadou tuhých zkoušek. Výsledkem těch zkoušek jsem mimo jiné ženatý a pracuji na biblické škole :-). Na biblické škole jsem se mnohokrát popálil. Můj charakter neobstál, ale prosil jsem Boha, aby mne proměnil zevnitř. A On mne podepřel.
- Vyznání „já jsem to, kdo potřebuje podepřít“ není jednorázové.

2. Pamatuji, že se Ti všechno vrátí.

- Pokud se prosvítíš ve vztahu k Bohu, pokud budeš upřímně následovat Krista a pokud budeš opravdu usilovat o naplnění Jeho vůle, potom budeš velice požehnaný. Bůh Tě neopustí, vždycky Ti dá východisko, ať se bude dít cokoli. Ale pamatuji, že s Tebou bude jednat. A pokud jsi někomu ublížil tak jako já, všechno se Ti vrátí.
- Nedávno za mnou přišel jeden známý a začal mi vytýkat věci z minulosti. Prakticky mi řekl, že mám hřích a že bych měl podniknout nějaké kroky k jeho nápravě. Moje bouřlivé nitro vyšlehlo několik odseknutí, ale můj jazyk se mi pevně přilepil na patro myšlenkami o zodpovědnosti a o lásce. Uvědomil jsem si, že nejsem v právu i když mám pravdu. Logika, etika, teologie... všechno bylo na mé straně! Proti mně ale stál Zákon Kristův.
- Podívejme se do 6. kapitoly Galatským. Pavel tam píše nejprve skupině věřících:

1 Bratří, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti a každý si dej pozor sám na sebe, abys také nepodlehł pokušení.

2 Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.

- Pak obrací pozornost ke konkrétnímu věřícímu a říká mu:

3 Myslí-li si někdo, že je něco, a přitom není nic, klame sám sebe.

4 Každý ať zkoumá své vlastní jednání; pak bude mít čím se chlubit, bude-li hledět jen na sebe a nebude se porovnávat s druhými.

5 Každý bude odpovídat sám za sebe.

- Znamená to: Na mně osobně leží odpovědnost za naplnění Zákona Kristova. Já nemohu dokonce ani posuzovat, jak tento Zákon naplňují ostatní, leda bych hovořil v Duchu svatém slovo poznání. Zákon Kristův, to je Láska a Láska je vůle ke změně ve prospěch milované osoby.
- Když jsem tam před tím bratrem stál, nemohl jsem ho začít ubíjet. Prostě jsem se nechal popastorovat a udělal jsem, co po mě žádal.

3. Nestřílej z kazatelny.

- Už čtvrtý rok poslouchám každé ráno úvahy nejprve spolužáků, později studentů. Často jsou to dobré věci! Svědectví mají hodnotu a úvahy smysl. Někdy se ale stane, že někdo nechá prosáknout své pocity do svého veřejného projevu. Ještě jsem se sice nesetkal se studentem, který by hovořil opravdu přímo, v jeho kázání se jen náhle objeví podezřelá fráze:
 - „Někteří lidé si myslí, že...“ (Někdo ho štve)
 - „Znal jsem jednoho bratra, který...“ (Je v něm hořkost)
 - „Občas mám pocit, jakoby...“
 - „Když to budeme dělat takhle, tak...“
- Za zmínku stojí i univerzální biče, které sice odráží skutečný a závažný problém, činí tak ovšem často účelově:
 - „Skutky, to je dobrá věc, ale ke skutkům je potřeba přidat charakter! Spasení nejsme ze skutků...“ (Potřebuje si něco omluvit)
 - „Chvály jsou dobré, ale musí se zpívat upřímně!“ (Nevyspal se)
 - „Je potřeba, aby modlitby byly opravdu upřímné a osobní.“ (Má blbou náladu, nechce se mu modlit)
 - „Tohle je jenom teorie, to je ti k ničemu. Já potřebuju něco praktického.“ (Nechce se mu učit)
- S tímto problémem úzce souvisí otázka sebereflexe kazatele. Když o něčem kážu, musím to také žít. Není možné pronést kázání, sebrat se a jít hřešit na intr.

4. Najdi zalíbení v teologii.

- V tomto bodě jsem vyšel z předchozí úvahy: **Osobitost teologie**
- Ježíš Kristus zemřel na kříži, tím ustavil křesťanskou teologii. Poskytl teologům nekonečně hluboké mystérium, které je potřeba neustále připomínat a neuzavírat. Proč zemřel Kristus? Jak to, že Jeho smrt ovlivňuje mě? Jaképak vykoupení? Z čeho? A kam? A jak? Dokážete na tyto otázky odpovědět? Poučte mě, jestli ano! Sepište mi to na papír!
- Na biblické škole jsem psal absolventskou práci na téma Evangelium apoštola Pavla v listu Římanům. Asi rok jsem četl komentáře a výklady. List Římanům jsem přečetl možná stokrát, možná dvěstěkrát a tři kapitoly jsem se naučil nazpaměť. Tehdy jsem se zamiloval do teologie.
- Apoštol Pavel sám reflektuje evangelium v jedenácté kapitole Římanům slovy bázně a úžasu:

33 Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty!

34 ‚Kdo poznal mysl Hospodinovu a kdo se stal jeho rádcem?‘

35 ‚Kdo mu něco dal, aby mu to on musel vrátit?‘

36 Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! Jemu buď sláva na věky. Amen.

5. Čerpej z Božího slova.

- Věřím, že každý z vás si čte Bibli pravidelně. Je to dobře. Já jsem před biblickou školou Bibli pravidelně nečetl. Nejsem totiž příliš disciplinovaný a nevydržím dlouho u něčeho, co mě nebaví. Když jsem ale nastoupil na školu a začal jsem se učit a modlit, tehdy ve mně narostl hlad po Božím slově. Začal jsem číst a poprvé jsem zakusil téměř extatickou radost, když jsem si hned po ránu smlsnul porci Božího slova dle nejlepších možností.
- Mým předchozím problémem bylo, že jsem Bibli málo rozuměl. Když jsem v šestnácti letech četl něco vážnějšího z Nového zákona, byl to boj. Až na biblické škole jsem zažil radost z toho, že čtu a rozumím tomu! (Alespoň v jakýchsi měřítkách.) A že se mi sbíhají souvislosti! Bible mi začala opravdu pomáhat a

budovat mě. Stačí jen sednout si k ní s vědomím, že to je naprostá a dokonalá pravda, že všechny příběhy a všechna slova v ní opravdu platí!

6. Zamysli se nad svou výkonností.

- Když jsem přišel na biblickou školu, byl jsem plný energie. Zjistil jsem, že potřebu spánku lze ošidit. Když jsem šel spát ve čtyři ráno, vstával v sedm a dohnal to pak třeba dvěma hodinami po škole, tak jsem byl v osm večer naprosto fit a mohl jsem jít opět spát ve čtyři ráno. V pátek odpoledne jsem se prospal trochu víc, abych mohl opět buntošit.
- Je pravda, že někdy je potřeba pracovat i v noci. Pamatuj ale, že čerpáš z rezerv. Na biblické škole je na studenta vyvíjen velký tlak. A únava svádí ke zkratovým řešením problémů, ke zkratovým myšlenkám a ke zkratovým řečem.
- Vím i o křesťanech, kteří se prostě vyčerpali, až takzvaně vyhořeli. Vyhoření, to je psychologický jev, který se nespraví o vánočních prázdninách. Je to dlouhá nemoc a deprese.
- Vím, že mnoho studentů podniká různé mimoškolní aktivity. Jsou neposední, musí všude být a všechno stíhat a je možné, že to ani jinak nejde. Já jsem měl ve druhém ročníku na biblické škole dobrou brigádu v pekárně, kde mi za noční ze soboty na neděli skvěle platili. Bylo to fajn, klidná práce v noci... ale bylo to ze soboty na neděli. Po dvou měsících jsem učinil těžké, ale naprosto skvělé rozhodnutí a brigádu jsem zrušil. Dnes vím, že kdybych to neudělal, měl bych problémy se psaním absolventky a ukrátil bych se o užitek ze školy obecně.
- Správa volného času je v rukách samotného studenta. Já jen vyzývám k tomu, aby student prosvítil své mimoškolní aktivity a u každé z nich si položili otázku, zda je nezbytné pokračovat a jestli si pokračování nežadá příliš mnoho sil.

7. Bůh přijde, když Ho čekáš nejméně.

- Existují dva velmi žhavé problémy, které musí řešit každý student biblické školy.
 - Drtivá většina studentů se alespoň jednou zamiluje. Já i kluci z mého ročníku jsme to zvládli během prvního semestru na škole, dle kusých informací na tom byly naše spolužačky podobně.
 - Každý student si klade otázku, co má dělat po škole.
 - Nemám jasný klíč. Radím jen: Modli se a očekávej Boží odpověď.
 - Počítej ale s tím, že Tvá představa o budoucnosti se pravděpodobně úplně rozchází s realitou toho, co pro Tebe Bůh připravil a že boží odpověď přijde úplně jindy a úplně jinak, než bys ji kdy očekával.

<https://selah.cz/uvahy/sedm-ukazatelu-studentum/>